

[Verinen tarinani jatkuu](#)

En tiedä mitä sanoisin. No aloitan vaikka siitä, että halusin auttaa mun kaveria ja sen perhettä. Näin millaista niitten kotona oli, miten ne eli ja kuinka masentunut sen mutsi oli. Ne valitti mulle usein niitten huolia ja kun oli omiakin huolia, ni kirjaimellisesti romahdin niitten alle. En ole karistanut niitä huolia mielestäni ja ne tulee uniinkin.

Tein sen perheestä lastensuojeluilmoituksen. Vihaatte mua varmaa, mut halusin vaa auttaa. Sen äiti varmaa hakkaa mut, jos joskus nähdään, koska se on suuttuessaan aggressiivinen. Oon osastolla romahtamispisteessä ja anoreksia on nakertanut mut kokonaan. Tuntuu et kukaan ei ymmärrä mua, vaikka monet nii sanoo. Ku koulu on vaihtunut, kaverit hylännyt yms., niin silloi on ihan loppuun kulunut.

Source URL: <https://nuortenlinkki.fi/tarinat/lue-tarinoita/vuodelta/2019/verinen-tarinani-jatkuu>